

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **P. H.**, zastoupeného advokátem JUDr. Martinem Stehlíkem, Skrétova 1011/48, Plzeň, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Plzni**, Jiráskovo náměstí 8, Plzeň, proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 15. 6. 2021, čj. SZPI/AJ435-26/2018, a čj. SZPI/AJ435-27/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 1. 2024, čj. 77 A 104/2021-84,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Vymezení věci

[1] Žalobce uváděl na trh potravinu nesoucí označení „Královské trojhránky“. Při kontrole dodržování povinností při uvádění potravin na trh provedené dne 14. 8. 2018 zjistila žalovaná, že tyto výrobky nesplňují požadavky příslušné specifikace chráněného zeměpisného označení (dále *CHZO*) „Karlovarské trojhránky.“ Tím dle žalované žalobce porušil čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. 11. 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

[2] Na základě těchto zjištění vydala žalovaná dvě opatření: první z nich ze dne 14. 8. 2018, č. D924-40464/18/C, žalobci zakázalo s okamžitou platností uvádět dané potraviny na trh, druhým opatřením ze dne 14. 8. 2024, č. P934-41046/18/D, mu byla stanovena povinnost zajistit stažení těchto potravin ze všech jeho provozoven. Žalobce proti tomuto postupu žalované podal žalobu, o které rozhodl Krajský soud v Plzni. Krajský soud posoudil žalobu jako částečně důvodnou, proto rozsudkem ze dne 30. 9. 2020, čj. 30 A 253/2018-68, zrušil výše jmenovaná opatření pro vady řízení a vrátil věc žalované.

Krajský soud žalované vytkl zejména nejasné podřazení jednání žalobce pod některý ze zákazů stanovený v čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012, dále také nedodržení stanoveného postupu kontroly dané potraviny. Krajský soud uložil žalované povinnost se znovu zabývat zjištěným skutkovým stavem, a v souvislosti s ním řádně interpretovat pojmy „připomenutí zapsaného názvu“ a „jiný zavádějící údaj o provenienci (než je zneužití, napodobení nebo připomenutí zapsaného názvu)“ – náležitě a přezkoumatelně specifikovat jejich obsah i rozsah.

[3] V návaznosti na rozsudek krajského soudu citovaný v bodě [2] vydal ředitel žalované napadená rozhodnutí citovaná v záhlaví, jimiž původní kontrolní zjištění upravil tak, aby z nich bylo patrné, že v dané věci bylo porušeno ustanovení čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012. Především specifikoval, že zavádějící je v tomto případě fakt, že ačkoliv jsou dané potraviny distribuovány převážně v Karlových Varech s cíleným vizuálním řešením, které na Karlovy Vary jednoznačně odkazuje, jsou vyráběny v Luhačovicích, a proto odporují pravidlu podle čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012.¹ Tato rozhodnutí žalobce opět napadl žalobou. V tomto soudním řízení vydal Krajský soud v Plzni rozsudek, jenž je nyní předmětem přezkumu NSS.

[4] Jelikož krajský soud v této věci rozhodoval již podruhé, je samotné právní posouzení věci stručné. Krajský soud rozdělil námitky žalobce do pěti kategorií, ke každé se vyjádřil. Většinu žalobních námitek dle svých slov přezkoumal již ve výše citovaném rozsudku čj. 30 A 253/2018-68, proto na ně do značné míry také odkázal. Výsledným zjištěním soudu bylo, že se žalobce až příliš soustředil na grafickou podobu a známkoprávní ochranu potraviny, ovšem zcela pominul existenci souvislosti mezi obalem a výrobkem. Obal by nebyl problematický, kdyby potravina v něm zabalená odpovídala specifikaci CHZO, tedy např. byla vyráběna v Karlových Varech. Protože žádnou z žalobních námitek neshledal krajský soud důvodnou, žalobu zamítl.

2. Shrnutí kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

2.1 Kasační stížnost

[5] Žalobce (nyní *stěžovatel*) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[6] Stěžovatel podal kasační stížnost z důvodů tvrzené nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu. V odůvodnění kasační stížnosti stěžovatel v podstatě zopakoval námitky, které uvádí v žalobě. Nyní je ovšem rozdělil tak, aby postupně reagovaly na strukturu rozsudku krajského soudu.

[7] Jako první námitku stěžovatel uvádí porušení svého legitimního očekávání. Odkazuje přitom na kontroly provedené u něj žalovanou v předcházejících letech (tedy 2010, 2011, 2012 a 2017). Některé z těchto kontrol proběhly v době, kdy dané CHZO ještě nebylo

¹ Dle tohoto ustanovení jsou zapsané názvy chráněny proti *jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamních materiálech nebo na dokladech týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu.*

pokračování

zapsáno (zápis proběhl dne 28. 7. 2011), jiné až po jeho zápisu – jelikož při těchto kontrolách neshledala žalovaná porušení CHZO, považuje nyní stěžovatel argumentaci kontrolami provedenými před zápisem CHZO za účelovou a porušující jeho legitimní očekávání na shodné posouzení ve všech případech. Odmítá tvrzení krajského soudu, že žalovaná nemohla jeho legitimní očekávání porušit, jelikož „Královské trojhránky“, které jsou nyní předmětem sporu, nebyly mezi kontrolovanými produkty při uvedených kontrolách. Rozpor s CHZO shledala žalovaná při kontrole v roce 2017 především v souvislosti s vyobrazením karlovarských reálií na obalu výrobku. Jelikož však tento rozpor při předchozích kontrolách žalovaná neshledala, považuje nyní stěžovatel tuto „změnu v přístupu“ za odporující ustanovením správního řádu i dobrým mravům obecně.

[8] Dále k námitce porušení legitimního očekávání stěžovatel uvádí problematiku ochranné známky č. 357017 (její slovní označení je „*Königliche Dreiecke mit dem Schokoladengeschmack Royal Triangle's with chocolate flavour Královské trojhránky s čokoládovou příchutí*“; v dalším textu jen *Královské trojhránky*). Stěžovatel uvádí, že Úřad průmyslového vlastnictví neshledal rozpor ochranné známky s CHZO, s čímž ovšem krajský soud nesouhlasil. Stěžovatel uvádí, že Úřad průmyslového vlastnictví přezkoumal obal výrobků, některé nečitelné prvky obalu ani nezkoumal, a nebylo tedy možné, aby dospěl k závěru, že ochranná známka skutečně v rozporu s CHZO je. Zároveň také Úřad průmyslového vlastnictví ve vyjádření z 8. 4. 2021, které si od něj v průběhu správního řízení žalovaná vyžádala, uvedl, že při zápisu ochranné známky nemohl vědět, že trojhránky budou vyráběny v Luhačovicích, a tím bude porušováno CHZO. K tomu stěžovatel jako příklad uvádí případ ochranné známky „VÍNO MIKULOV VINAŘSKÁ OBLAST MORAVA A.D. 1873“, který má dokreslit cílený rozdílný přístup žalované, resp. Úřadu průmyslového vlastnictví v případě stěžovatele. Stěžovatel proto uvádí, že Úřad průmyslového vlastnictví v něm vzbudil pocit, že označení „Královské trojhránky“ je zcela v souladu s předpisy CHZO, a proto odmítá závěr krajského soudu, že proces zápisu ochranné známky nemohl ve stěžovateli vzbudit přesvědčení, že použitím této ochranné známky i na trojhránky vyrobené v Luhačovicích nebude klamavě působit na spotřebitele ohledně provenience potraviny.

[9] Jako třetí námitku stěžovatel uvádí rozdílný přístup žalované ke konkurenčním subjektům, které podle jeho tvrzení rovněž porušují CHZO. Krajským soudem uvedené kontroly z let 2012 a 2018 považuje za selektivní a naprosto nedostatečné, svědčící o naprosté pasivitě žalované. Krajský soud tuto námitku vypořádal tvrzením, že podle dostupných informací se postup žalované u různých subjektů nijak neodlišuje. S tím ale stěžovatel nesouhlasí, a naopak trvá na tom, že žalovaná postupuje vůči stěžovateli skutečně jinak než vůči ostatním subjektům, a dlouhodobě tím porušuje ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu.

[10] Další námitku vztahuje stěžovatel ke grafické podobě obalů daného produktu. Stěžovatelovy trojhránky připomínají CHZO podle závěrů žalované i krajského soudu mimo jiné také díky použitým fotografiím reálií Karlových Varů na obalu výrobku. Stěžovatel tvrdí, že použití karlovarských reálií na obalech nemůže v běžném spotřebiteli vyvolat asociaci na CHZO. Ostatně už samotný název výrobku „Královské trojhránky“ jednoznačně signalizuje, že nejde o CHZO „Karlovarské trojhránky“, a že žalovaná i krajský

soud prakticky naznačují, že běžný spotřebitel neumí číst, pokud se textovému označení produktu nevěnují.

[11] Pro kontext celé věci stěžovatel ještě uvádí historii celého sporu, kdy poukazuje na fakt, že paralelně s řízením ve věci „Královských trojhránek“ probíhá také řízení ve věci „Královských oplatků“. Podle stěžovatele spolu obě řízení úzce souvisejí.

[12] S ohledem na výše uvedené se stěžovatel domnívá, že napadený rozsudek trpí vadami, a jako takový jej navrhuje zrušit a vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

2.2 Vyjádření žalované

[13] Žalovaná ve svém vyjádření věcně reaguje na námitky stěžovatele. Jelikož stěžovatel prakticky použil svoji žalobní argumentaci a některé námitky se zčásti opakují v průběhu historie celého sporu, vyjadřuje se žalovaná pouze k okruhům, které v daném případě považuje za stěžejní.

[14] K námitce legitimního očekávání žalovaná uvádí, že po provedených kontrolách na jiných výrobcích stěžovatele nijak nedeclarovala bezvadnost „Královských trojhránek“, jelikož ty nebyly předmětem těchto kontrol. Rozhodně tím nemohla založit legitimní očekávání stěžovatele, že by jejich obaly nijak neporušovaly CHZO. S touto námitkou je spojena námitka týkající se ochranné známky stěžovatele. Žalovaná uvádí, že není orgánem, který by se měl k zápisu ochranné známky vyjadřovat, ani není orgánem, který by ji schvaloval. K této problematice ovšem uvádí rozsáhlou analýzu toho, jak spolu souvisejí ochranné známky a CHZO.

[15] K prováděným kontrolám u konkurenčních subjektů žalovaná uvádí, že tyto kontroly provádí v takové časové frekvenci, kterou jí umožňuje personální obsazení, vzhledem k tomu, že kontrola práv duševního vlastnictví není její jedinou kompetencí. Podle jejích tvrzení se stěžovatelem vždy řádně komunikovala a skutečnost, že kontroly u konkurence nedopadly podle představ stěžovatele, neznamená, že by se při postup vůči stěžovateli dopouštěla libovůle a šikanózního jednání.

[16] Závěrem se žalovaná vyjadřuje k CHZO Karlovarské trojhránky. „Královské trojhránky“, které jsou předmětem sporu, byly cíleně prodávány na území města Karlovy Vary, proto nemůže být dané obrazové a slovní vyjádření karlovarských reálií považováno za ilustrativní a nepodstatné, jelikož spotřebitel se může oprávněně domnívat, že kupuje výrobek, který odpovídá CHZO.

[17] S ohledem na výše uvedené proto žalovaná navrhuje, aby NSS kasační stížnost zamítl.

3. Právní hodnocení

[18] Kasační stížnost **není důvodná**.

pokračování

[19] Nejprve je dlužno zmínit, že stěžovatelova argumentace není vždy zcela přiléhavá, což se týká především popisu skutkových zjištění žalované; ta popisuje způsobem, který překrucuje tvrzení popsána v rozhodnutí žalované i rozsudku krajského soudu. Prakticky všechny kasační námitky stěžovatel vznesl již v žalobě, nyní je téměř shodně uplatňuje i v kasační stížnosti. Kvalita kasační argumentace však do značné míry předurčuje obsah rozhodnutí NSS (k tomu rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2005, čj. 7 Afs 104/2004-54), proto NSS vypořádává stěžovatelovy námitky jen poměrně stručně.

[20] Stěžovatel podává kasační stížnost z důvodů upravených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., tedy namítá nezákonnost napadeného rozsudku z důvodu nesprávného posouzení právní otázky krajským soudem a jeho nepřezkoumatelnost.

[21] V případě namítané nepřezkoumatelnosti však není z uplatněných námitek zcela patrné, v čem podle stěžovatele domnělá nepřezkoumatelnost spočívá. Podle konstantní judikatury NSS platí, že krajský soud je povinen se vypořádat s obsahem a smyslem žalobní argumentace. Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak podrobně by měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která NSS znemožňuje rozsudek přezkoumat (rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2017, čj. 3 Azs 69/2016-24). Nepřezkoumatelný by rozsudek byl v tom případě, pokud by z něj nebylo možné seznat, a to ani při zohlednění celkového kontextu důvodů, jaký názor krajský soud zaujal ve vztahu ke skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, čj. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29). To, že se krajský soud do velké míry ztotožní se závěry a úvahami žalovaného správního orgánu či na ně v některých částech v souladu se zásadou hospodárnosti a ekonomie řízení odkáže, nemůže samo o sobě založit nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku (rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).

[22] NSS prostudoval odůvodnění napadeného rozsudku a shledal, že namítanou nepřezkoumatelností pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů netrpí. Nepřehlédl přitom zjevnou disproporci mezi extenzivní rekapitulační částí rozsudku (téměř 11 stran popisujících či spíše citujících obsah podání účastníků řízení) a stručnějším vlastním odůvodněním (3 strany argumentace krajského soudu zahrnující četné citace rozhodnutí žalovaného, právní úpravy a předcházejícího rozsudku čj. 30 A 253/2018-68). Z hlediska přezkoumatelnosti však není podstatný rozsah jednotlivých částí napadeného rozsudku, nýbrž obsah vlastního odůvodnění. V něm krajský soud srozumitelně popsal podstatu věci, zhodnotil aplikaci právního názoru vysloveného výše citovaným zrušujícím rozsudkem a stručně se vyjádřil k jednotlivým žalobním bodům. Ztotožnil se přitom s argumentací žalovaného, což výše citovaná judikatura připouští jako možný způsob vypořádání žalobních bodů (námitek).

[23] Stěžovatel nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu uvádí pouze ve formě odkazu na zákonné ustanovení, neuvedl jedinou námitku, kterou by bylo možné v ohledu nepřezkoumatelnosti vnímat jako konkrétní. Konstantně pouze namítá, že se krajský soud ztotožňuje se závěry žalované.

[24] Lze tedy shrnout, že krajský soud věc projednal v mezích žalobních bodů a napadený rozsudek netrpí namítanou nepřezkoumatelností. Stěžovatel se mylí, pokud se domnívá, že mu krajský soud neposkytl soudní ochranu v požadovaném rozsahu

[25] Kasační námitky, které stěžovatel vznesl, lze obecně podřadit pod důvod tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky. Jelikož všechny tyto námitky vypořádal krajský soud již ve zrušujícím rozsudku citovaném v bodě [2], nyní se s nimi vypořádal stručně, ovšem přezkoumatelně. Zde se proto NSS zabýval jednotlivými námitkami a sám je v příslušném rozsahu posoudil.

[26] Jako první stěžovatel namítal porušení svého legitimního očekávání v postupu správních orgánů. Žalovaná měla podle stěžovatele zaujmout rozdílný postoj k provedeným kontrolám ve stěžovatelově provozovně, jelikož při předchozích kontrolách neshledala u kontrolovaných výrobků porušení CHZO. Z protokolů, které jsou obsahem spisu, ovšem jednoznačně vyplývá, že předchozí kontroly se týkaly jiných produktů než výrobku „Královské trojhránky“. (Šlo o „Královské oplatky z Karlových Varů“ a s ohledem na toto jejich označení také žalovaná formulovala své závěry. Těchto kontrol se týkal rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2016, čj. 5 A 31/2012-76, v jiné stěžovatelově věci; tam se městský soud také zabýval vztahem ochranné známky „Královské oplatky z Karlových Varů“ k CHZO „Karlovarské oplatky“.) Až v roce 2017 byl kontrolován tento výrobek a žalovaná se začala zabývat možným porušením CHZO. NSS souhlasí se závěrem krajského soudu, že stěžovatel nemohl z průběhu dřívějších kontrol nabýt dojmu, že obal výrobku „Královské trojhránky“ neporušuje CHZO, jelikož k němu dříve žalovaná nezaujala žádné stanovisko. Stěžovatel k této námitce v kasační stížnosti ještě uvádí, že krajský soud „*uvedl, že nebylo prokázáno, že byly předmětné výrobky „Královské trojhránky“ při uvedených kontrolách fyzicky na prodejné. Tudíž dle jeho názoru nemohlo dojít k legitimnímu očekávání ze strany žalobce.*“ Jde o formulaci, kterou krajský soud ve svém rozsudku v této podobě nepoužil; v tomto ohledu krajský soud především zmínil nedostatečnou důkazní oporu pro tvrzení stěžovatele, že žalovaná považovala obal „Královských trojhránek“ za bezvadný. Krajský soud tak učinil zejména v kontextu toho, že se předcházející kontroly, jak již bylo zmíněno, týkaly výrobku s označením „Královské oplatky z Karlových Varů“. Citovaná námitka je tedy nedůvodná.

[27] Další námitka se týká registrované ochranné známky stěžovatele, kterou stěžovatel rovněž vztahuje k námitce legitimního očekávání. S touto námitkou se však krajský soud vypořádal již v rozsudku čj. 30 A 253/2018-68, v nyní napadeném rozsudku ji potom dále rozvíjí. Podobně jako v žalobě, i v kasační stížnosti stěžovatel vytrhává z kontextu pasáže z vyjádření Úřadu průmyslového vlastnictví. NSS souhlasí s krajským soudem v tom, že postup Úřadu průmyslového vlastnictví před zapsáním ochranné známky, ani ochranná známka samotná nemohly ve stěžovateli vzbudit přesvědčení, že obaly jeho výrobků, které vyhovují ochranné známce, mohou být použity na produkt vyrobený v Luhačovicích; stěžovatel tak mohl i přes zápis své ochranné známky klamavě působit na spotřebitele ohledně provenience potraviny. Z vyjádření Úřadu průmyslového vlastnictví je zřejmé, že neprováděl podrobnou kontrolu výrobků, jelikož podle jeho zjištění ve vztahu k provenienci výrobku „*většina uvedených slovních prvků není v předmětné ochranné známce (v jejím vyobrazení pro účely zápisu do rejstříku) vůbec čitelná, tedy Úřad jejich případný rozpor s příslušným ustanovením Nařízení č. 1151/2012 nehodnotil a ani hodnotit nemohl. Čitelné*

pokračování

a nosné slovní prvky „Královské trojhránky s čokoládovou příchutí“ ani uvedená německá a anglická varianta (vzhledem k velikosti písma velmi obtížně čitelné) *Königliche Dreiecke mit dem Schokoladegeschmack Royal Triangle's with chocolate flavour* nejsou dle závěru Úřadu v rozporu se zápisem chráněného zeměpisného označení Karlovarské trojhránky. V okamžiku hodnocení zápisné způsobilosti ochranné známky nebylo zřejmé, že trojhránky jsou (nebo budou) vyráběny v Luhačovicích, a nikoliv v Karlových Varech, nebyl tedy důvod ani pokládat označení za klamavé s ohledem na obsažené obrazové prvky. „Je možné uzavřít, že obal a výrobek jsou v tomto případě neoddělitelně spjaty, jednotlivé prvky není možné hodnotit odděleně, ale naopak je nutné vnímat je jako celek. Pokud tedy při zápisu ochranné známky nebylo důvodné pokládat označení produktu za klamavé, nezakládá to do budoucna precedent pro automatické použití obalů vyhovujících ochranné známce pro jakýkoliv výrobek stěžovatele bez ohledu na to, zda odpovídají specifikaci, či nikoliv. Tato námitka tedy není důvodná. V této souvislosti pak NSS opět zdůrazňuje, že klamavost nastala až *ex post* po zápisu ochranné známky tím, že produkt svým celkovým dojmem, který vzbuzoval, vážícím se ke Karlovým Varům jako místu své provenience, byl nakonec vyráběn ve zcela odlišném regionu (v Luhačovicích).

[28] Ostatně již ve vzpomenutém rozsudku Městského soudu v Praze čj. 5 A 31/2012-76 bylo stěžovateli sděleno, že nelze dovodit, „že jednou zapsaná ochranná známka se stává ‚nedotknutelnou‘ a že se nemůže ocitnout v kolizi s chráněným zeměpisným označením. Jinými slovy – výlučné právo užívat ochrannou známku vyjadřuje ochranu, kterou její vlastník požívá mezi ostatními poskytovateli výrobků, ale nikoli vynětí takového vlastníka z dosahu dalších systémů ochrany označení výrobků“. V tomtéž rozsudku se pak městský soud zabýval také tím, že „i pokud by úřad [Úřad průmyslového vlastnictví] při zkoumání přihlášky ochranné známky pochybil a zapsal známku, která např. připomíná zapsané chráněné zeměpisné označení, neztrácí tím inspekce pravomoc ke kontrole a k tomu, aby majiteli takové ochranné známky uložila opatření mířící k ochraně zapsaného chráněného zeměpisného označení“. Nadto městský soud konstatoval, že Úřad průmyslového vlastnictví „zkoumá potenciální klamavost ochranné známky co do zeměpisného původu pouze v obecné rovině – tedy nezjišťuje, zda se oplatky, pro něž si žalobce přihlásil ochrannou známku, skutečně vyrábějí v Karlových Varech [jak to naopak činí inspekce při postupu podle § 3 odst. 1 písm. f) zákona o SZPI]“ (srov. závěr bodu [27]).

[29] V návaznosti na výše uvedené pak NSS dodává, že z jednoho případu postupu Úřadu průmyslového vlastnictví, na který stěžovatel odkázal (viz bod [8] a posuzování ochranné známky týkající se vína), nelze dovozovat správní praxi tohoto úřadu, resp. v návaznosti na to žalované. To se týká i legitimního očekávání, které z toho má vyvěrat. Jak totiž vyplývá z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, „správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů“. O takové „jednotnosti, ustálenosti a dlouhodobosti“ však nelze jen s ohledem na jeden případ hovořit.

[30] Další skupina námitek, která také souvisí se správní praxí žalované, se týkala vyjádření krajského soudu ohledně nejednotného postupu žalované vůči konkurenčním subjektům. Stěžovatel opět namítá šikanózní jednání ze strany žalované a vytýká krajskému soudu, že nezohlednil všechny aspekty provedených kontrol u konkurenčních subjektů. Krajský soud ovšem zcela přezkoumatelně odkazuje na části spisu, které dokládají provedené

kontroly u stěžovatelem označených subjektů a jednoznačně dokládají fakt, že rozhodovací praxe žalované se v těchto případech v zásadních rysech nikterak neliší. Tato námitka tedy není důvodná.

[31] NSS k tomu doplňuje, že stěžovatel nemá veřejné subjektivní právo, aby s jiným subjektem bylo zahájeno obdobné řízení jako s ním samým, tedy řízení týkající se možného porušení čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012. Také nemůže dovozovat, že zůstalo-li obdobné jednání, jako bylo to jeho, v případě jiné osoby nepostiženo, nemůže být postižen ani on sám. V tomto smyslu se vyjádřil NSS např. v rozsudku ze dne 12. 4. 2018, čj. 6 As 413/2017-39, bodě 19, dle kterého *„nelze dovozovat, že by legitimní očekávání vyvěralo z pouhého ‚mlčení‘ veřejné správy, resp. z její nečinnosti v oblasti postihování deliktního jednání. Správní orgán tím, že určité jednání ponechává bez postihu, byť je k jeho sankcionování vybaven potřebnými pravomocemi, takové jednání bez dalšího neaprobuje jako správné a souladné se zákonem“*. V tomtéž rozhodnutí se NSS přihlásil k závěrům Krajského soudu v Brně, které přezkoumával (a na které lze přiměřeně odkázat i nyní), dle kterých je na úvaze správního orgánu, zda zahájí správní řízení z moci úřední, či nikoli; tato úvaha totiž odráží jak aktuální stav poznání skutkového stavu plynoucího z podkladu, jenž je správnímu orgánu v tu chvíli k dispozici, tak reálné možnosti správního orgánu příslušný počet řízení kapacitně zvládat.

[32] V podrobnostech NSS na rozsudek čj. 6 As 413/2017-39 (zejména na jeho body 18 až 20) odkazuje a dodává, že v tomto smyslu nemohl na základě tvrzené činnosti (nebo nečinnosti) žalované spoléhat na „bezvadnost“ svého počínání, nebo naopak očekávat postih jiné osoby. NSS opět zmiňuje, že v posuzované situaci zjevně nešlo hovořit ani o nějaké ustálené správní praxi žalované (blíže bod [29]), na kterou by se stěžovatel mohl spoléhat a dovozovat z ní své legitimní očekávání. O tom svědčí i dokazování a další zjištění, která učinil k činnosti žalované krajský soud (viz zejména body 67 a 76 napadeného rozsudku). Za této situace, a to také na základě dosavadního stavu dokazování zjištění vyplývajících ze správního spisu, lze akceptovat postup krajského soudu, který považoval provádění dalších důkazů (navrhovaných stěžovatelem) za nadbytečné.

[33] V poslední relevantní námitce stěžovatel namítá, že se krajský soud ztotožnil se závěry žalované, že vyobrazením reálií Karlových Varů na obalu výrobku se stěžovatel dopouští připomenutí CHZO, jelikož průměrný spotřebitel si na základě karlovarských reálií automaticky nevytvoří asociaci s CHZO. Krajský soud však v tomto ohledu správně podotkl, že žalovaná nevytýkala stěžovateli připomenutí CHZO, nýbrž uvedení nepravdivého nebo zavádějícího údaje o provenienci na *vnitřním* nebo *vnějším* obalu produktu². Právě tento aspekt mohl vyvolat mylný dojem o původu produktu. To krajský soud ve zrušujícím rozsudku čj. 30 A 253/2018-68 žalované vytkl jako nedostatek, který ovšem žalovaná napravila a jednoznačně vysvětlila, že jde o rozpor mezi vzhledem obalu a jeho obsahem. Zde NSS považuje za důležité ve shodě s krajským soudem zdůraznit, že není možné hodnotit jednotlivé prvky obalu odděleně, jelikož tvoří jeden celek, který stěžovatel prezentuje a spotřebitel vnímá. Pokud se vezmou v potaz místní souvislosti, pak je zcela reálné, že průměrný spotřebitel si vytvoří spojitost mezi místem distribuce a místem

² Viz znění čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012, jak je uvedeno v poznámce pod čarou 1.

pokračování

původu, k čemuž grafické prvky na obalu mohou přispět³. V celkovém kontextu obalu pak byly hodnoceny i další prvky, a jak krajský soud uvedl, mohlo jít o obal nepravdivý nebo zavádějící. I s touto otázkou se krajský soud vypořádal přezkoumatelně a zákonně, proto stěžovatelova námitka není důvodná.

[34] V závěru kasační stížnosti stěžovatel rekapituluje historii celého sporu, který se týká ještě dalšího stěžovatelova produktu, a to jsou „Královské oplatky.“ Celý spor se táhne již několik let, ve věci „Královských oplatků“ NSS momentálně také rozhoduje. Soudu však není zcela jasné, jakým způsobem by mělo toto historické okénko podložit stěžovatelovu argumentaci ohledně nezákonnosti rozsudku krajského soudu.

[35] Závěrem je ještě nutno dodat, že ve zrušujícím rozsudku čj. 30 A 253/2018-68 vytýkal krajský soud žalované především nejednoznačnost podřazení jednání stěžovatele pod skutkovou podstatu a nedodržení řádného postupu správního orgánu, tedy že žalovaná řádně nevyložila pojmy „připomenutí zapsaného názvu“ a „jiný zavádějící údaj o provenienci (než je zneužití, napodobení nebo připomenutí zapsaného názvu),“ a zároveň náležitě a přezkoumatelně nespecifikovala jejich obsah i rozsah. Tyto vady však žalovaná (resp. její ředitel) napadenými rozhodnutími odstranila, zbytek těchto rozhodnutí z pohledu krajského soudu ani dříve problematický nebyl.

4. Závěr a náklady řízení

[36] S ohledem na vše výše uvedené dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[37] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, žalované pak v souvislosti s tímto řízením nevznikly žádné náklady nad rámec její běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu

³ Na obalu (vnějším a vnitřním) byly fotografie a popisky nejznámějších turistických cílů Karlových Varů společně s informacemi o místních pramenech a kolonádách.